

12.

శ్రీ కృష్ణ దేవ

“రామార్య శ్రీకృష్ణ” రచయిత
“మృత్యు” అను పేరిటి కావ్యములకు వ్రాసినవి.

కె. ఎ. కె. టి.

విద్యావ్యాప్తి సంకల్పము.

శు. సం. ౧౦-౧౧-౧౦

విద్యావ్యాప్తి సంకల్పము.

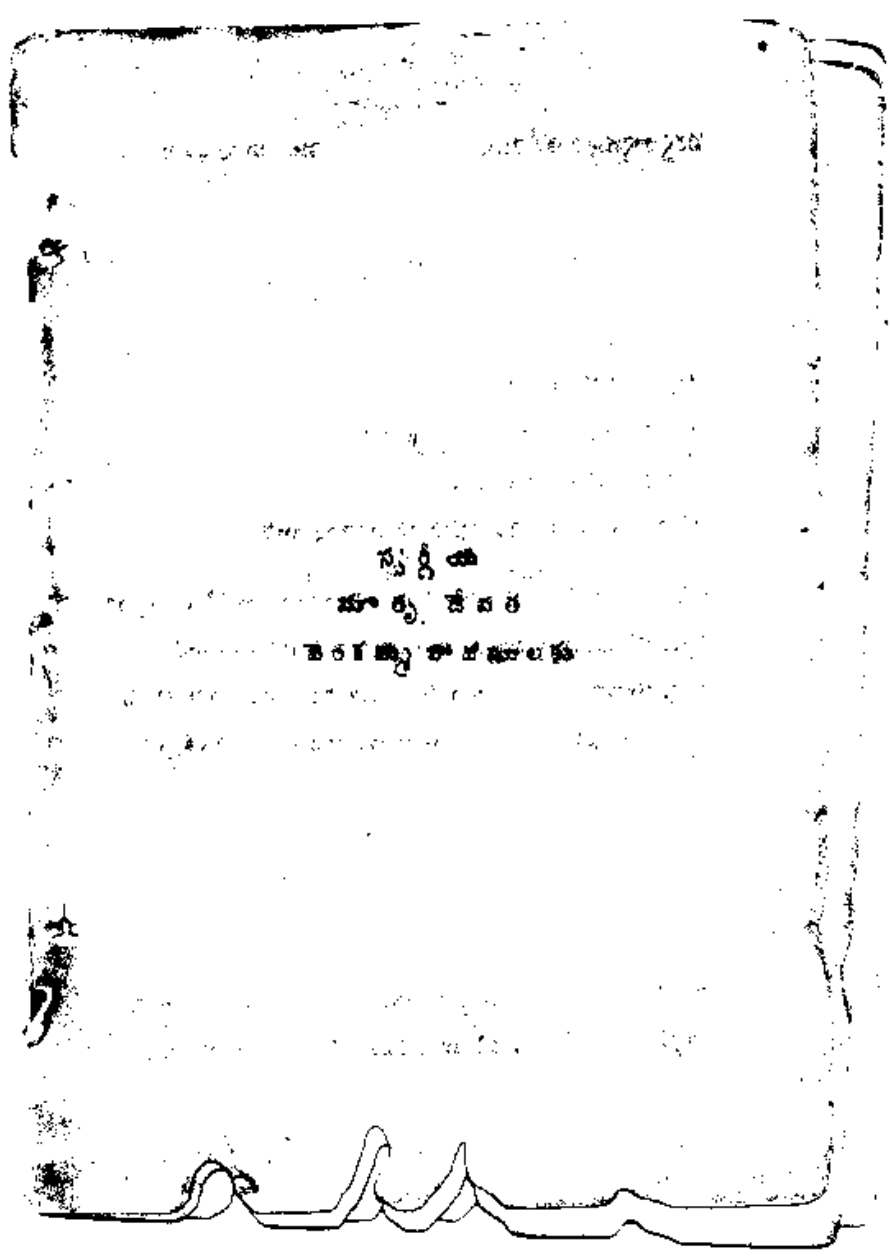
విద్యావ్యాప్తి సంకల్పము.

విద్యార్థి.
పేరు.

అభ్యయము.
నిజము చెప్పు.

మొదటి పేరు,
నిజము చెప్పు.

శ్రీనారాయణుడు ఏ

జ్ఞాన భువీలుని సమస్త కాత్మజ్ఞాన గుణ

కాదుని జనకు గుణు జలంది

యా వనః తెలిసింతు రసమయసుకావ్యంబున్

అక్షిణ మూర్తి వ్రీణి "విలు" నావ్యయకావ్యములో నెఱులు నా

ద్యుభరణ దేశధ క్షయ్యుత, విచ్చివ ప్రేమవినారకర్మముల్

ద్యుభయవకాళి భర్మములు తిప్పగనాంధ్రులగు వదింది పే

ర్వణ నను సమ్మతించు కవి "రామన రేకుంకు" గృహ్యజ్ఞానం.

స్వాతంత్ర్యదీక్ష

నాకా వామానము.

శ్రీ. అది కడఁ బ్రకాశం జుగు నొక-యాళ్ మూడు
 పది ముఁ జప్పుకు లేని యా నడివింకేము
 వలుగడల నాకసంపు నిక్కలకణ్
 ముఁయు నవకృతులు విఱు- మియి- ముఱుతి.

ప్రకృతియు నీలిమేల్ మునుఁగువైచి చలింపక మానమొండెనాళ్
 నకల చరాచరంబులు నిజావసరంబుల నికృ చెందె, మి
 దక సరక ప్రచారములఁజెప్పి నవికారము మందగించె నా
 దొ కడఁకుటిర కాకగిటియె యున్నది మేల్, నిడివకాంతిలో.

ప్రణయమునున్ త్రిముఱులు సర్వము మాతాభివనాసంబుజే
 సిన యాకాంతికుటిర ము వ్రతీ వసిది గ్రామునోలక సచే
 తమ మి మేల్, నియుండె, లోక ములునిద్రం తెద నాజుటయో
 కనుల మా యను పాతు వేమియెకొయె కాంతిలనాకుం డెగన్.

శ్రీ. వెఱపు వగలతో దరి తెప్ప వేయిమాడఁ
 గుఁగుచుండిరి త్రియు లా కుటిరమానుఁ
 త్రిమునికై దండఁ దలనాని దయితవగను
 గనుల నీమాఁ బ్రేమతో ననియె నిట్లు.

స్వస్వరూపము.

స్వస్వరూపము. నను నిర్వచనములు. స్వస్వరూపమున నున్నది. నిర్వచనములు. స్వస్వరూపమున నున్నది. నిర్వచనములు. స్వస్వరూపమున నున్నది.

1. ప్రాణనాథి నీకు ప్రయోగము. అనునది. ప్రాణనాథి నీకు ప్రయోగము. అనునది. ప్రాణనాథి నీకు ప్రయోగము. అనునది.

2. అనునది ప్రయోగము. అనునది ప్రయోగము. అనునది ప్రయోగము. అనునది ప్రయోగము. అనునది ప్రయోగము.

3. అనునది ప్రయోగము. అనునది ప్రయోగము. అనునది ప్రయోగము. అనునది ప్రయోగము. అనునది ప్రయోగము.

4. అనునది ప్రయోగము. అనునది ప్రయోగము. అనునది ప్రయోగము. అనునది ప్రయోగము. అనునది ప్రయోగము.

సి. ఏవారితమున మాత్రమును దోషమును గాన
 ఏవారితమున నేమి చేసినామో నామెలకును కలన
 ఏవారితమున నేమి చేసినామో నామెలకును కలన
 ఏవారితమున నేమి చేసినామో నామెలకును కలన
 ఏవారితమున నేమి చేసినామో నామెలకును కలన

శ. కలకలములు మ్రోగుటలను నీతి
 నల్లనిమలములును నానా వ్యాధులును
 నీతిను వారములును నామెలకును కలన
 నీతిను నానా వ్యాధులును నామెలకును కలన

ప్రతికూలములు ప్రకాశముల కృత్యములు బంధువులును
 కృత్యములు వారము గాంచియునును ప్రకాశములను
 ప్రకాశములు భరించుచు వారము ప్రకాశములు చేతులును
 మునుమును వారములు వారములు వారములు

శ. వారములు వారములు కృత్యములు
 కృత్యములు వారములు వారములు వారములు
 కృత్యములు వారములు వారములు వారములు
 కృత్యములు వారములు వారములు వారములు

వ్యాకర్మశాస్త్రము

శ్రీ. కాము నిమలమని నుతుదానలవని
వారలే నేను నెరిసికొన్నాను లెమ్ము
వారిలో నప్పుడెట్టి భావంబు పొడమ
నపుడె తప్పక యగు వారి కవజయంబు. ౧౩

ఇలలో మత్స్యలపేను నిల్పుటకు నై యీనాఁడు సర్వశుశా
హు లసంఖ్యంబుగ. లేద భున్నయదిలేయింక - ముచ్చికో, జర్మను
స్థులు శేషించిన యస్థిపంజరములం నున్నట్టి యాకాంబెపున్
లలముకా కేరిచి నేడ కతు'రహితన్ గావించు జన్మస్థలిక.
మ. రణశేరుల మురయింప నున్నవి రిప్పువారంబు చెందాడ, ని
వును విక్షింతుజయోత్సవంబునిజయం. మున్నూడెదికృత్యమా
ముకొలన్ సెందిచ్చివంపుమచి, యా'పూర్ణే కులింబాస్య
యా, ప్రణయపున్ వలంబుచేయి చురలన్ రామండోఁలంబునే
మ. అనంతక వినివద్యమంలవలె వ్యాద్యం బైవకో గొటిగో
బ్రణయన్ స్రుచ్చిమథాంశురిన్ గనుచకోరంబులద్యక్షింబు
గది యాత్రింబుక పాలముట్టుని మెన్, నా ముప్తవైమాఁజి
నా సద్యవ్యయ! యేరు కప్పవోణా కుర్వా రాసిం కేవల్యులల్.

శ్రీ. నింకవేమంబు నొలుకాకు నిశిత దృష్టి
ప్రాణిమాత్రంబుకు నమృతాంజనంబు
ఘృణిత దృష్టియె ఘోర నిస్త్రాంకధార
రిపులు నశి ముంతు క్రియం-ఘృణాదృష్టిఁ గనినా. ౧౨

నాకా భావనాదము.

వ. అతని నవ్యమనో యవకంఠలనలలై-వియానింబులవి
 వనియె కానిశ్రేణి నులభా శ్రమతోవిపురాజ నూబ్బుగా
 ననుచిత; ములుచుచలకలాక్షములన్ బయ్య జిమ్మిమిమ్మలన్
 వింతులఁ జేత శ్రీలజ్జాశ్రీయనిమాకినీ రి నూబ్బునే-య
 మ. కరవాలంబు భరించి యుగరశశంకంబుకు ధైర్యం బుతో
 నులుకంఠోవుట చిరకర్మముగఁ జా యోగి-పు జనన్ సుహా
 దర వాత్సల్యము, మిమ్మలం దవోతున శ్చైత్యంబు, నెసారత
 త్వరకల్, న్యోత్యత్యనీయన్ దిశిచందన్ శేతు తనోపియా

- శ. నజాతి మోగులజ్జ మోయునఁ జా-అతిక
 గోతులి వదించె నుంత సంకోచమము
 "నాభ! మించితి నీదింత నాగనేతి
 వెంటఁ గొని పోయు నన్ను నీభృత్యురాలి. ౨౦
- తి. ఒక్క-క్షణంబుగూడ రిడియంధని వానను నింతవారక నీ
 నక్క-ద నేన నక్క-దక యేనును వచ్చెద జీవితక! పెన్
 ముకు-చఁ ద్యక్తవ్యాములు మాటికి గొల్పెదనీకనోల్క; నే
 నొక్క-దనీవిశాలభుజయుగ్మమునీడకయాశ్రయించెదన్. ౨౧
- శ. వెంటఁ గొని పోక యున్నచో విషము త్రాగి
 నీవు పెదలిక కుంబించె జీవితక!
 విడుతు నీ! నవ "నామాట నిసేకయంన్నఁ
 బుమకవేదాన రోమ్మని తరుణుఁ దనియె. ౨౨

స్వయంశ్రీశ్రీశ్రీ

శ్రీ. నాథ! నీయానతి శిరంబునందుఁ దాల్చి
 పైనునుచుంటి నంతటికి కాని నాకు
 కమ్మయ్యగ యాత్మోత్తరమును మూడు
 నాకు నుచ్చి యాభివనంబులెల్ల. 33

శ్రీ. అనఁగఁ జెబువఁడు క్రీడి నిల్లని వదిలఁ
 బ్రాణశిల్పిగా యుండుంటి కఠినం దనకు
 తగఁకులోలనే మిఠువఁడయినాడు
 విలువ దాటిగఁ గాని యావనిఁ గలుగునోకొ. 34

అనుఁగానీ, యట మానవోచితః స్వర్ణంబెట్లు నిద్రించు; నా
 భగవద్భక్తి యు లోక సేవలు నాశ్రీ భాజనపు శిష్టంబు; రీ
 జగతికా సౌఖ్యము కాంతిఁ జెనుట మనుష్యత్వోపుటకం, విజే
 ప్రసూనో భాగవత్ శ్రీమదో నిరతమాతాధింనునద్య క్రియం

శ్రీ. పౌల్యమూనంది విశ్రుత సాయకున్
 యదవిద్యుగవలల పైని నెఱానామయ వియము
 జవిశ్లేక్యని మొలులైన నీ భరణ్యు
 విడిది యరుగక తప్పకు నెడలు విపుడి. 35

అని యానందకుమారుఁ దంత విజయానందంబుచేయూని యా
 వనిలోఁ జెందినచ్చులన్, గలకల స్వారంబుతో శ్రోత్ర కం
 జామున్ జేయ విహంగునీవు తేకులక, సాక్షాత్ మహార వా
 రని నెఱానామ రేళ్లఁ జూచువు బయలో జేతా విచారంబుతో

నానా ప్రమాదము

శ్రీ. తినువు ముందుకు, పెనుకకు వనము లాగఁ
 బ్రహ్మము లిరువురు మెలమెల్ల వనముచుండి
 చకుచు తినురంకణ్ణ లాకిఁబారి నామఁ గనుచు
 వనము దాటి నిట్టూర్చిరి వనఁ బోలిరి. 30

చ. కనివిన రాత్రికాంత యట బుగరుపుట్టపుఁగొంగులాడఁగఁ
 మునయునుమన్నుతిన్ గని విమోచితం లెనదియెట్లు లేయం
 తఁ తటవృక్షబద్ధ మగు నావనఁ దిప్పి తటాల్ప నేకీ క
 య్యున నమరుదోదంగిరిజయభస్మి వ్యాయ ముఁకృభూమి 31

శ్రీ. ప్రయోగ గోన నాటి యిట్టుల బయలు దేటి
 శ్యామలము గభీర మిహార మయిన నదిని
 జారఁగఁ బ్రకృతి యశాంతమై క్షుభ మయ్యె
 వివేక మౌఢ్యంబు జలము కంటించి పోయె. 32

నలుదిక్కు ల్ భయచంబులయ్యెఁద్రుటిలోన్ గర్జించుచున్ గార్హయ
 ళ్లులు గ్రమ్మెన్, దరులన్ సమీరము నమూలొప్పేద మొందించు
 చుక్కల స్యాహారన నేస్తుఁడొందులటుల్ వర్షింకుఁగొజొచ్చె
 ముంగలనండుండిగభీల్ గభీల్పనితరంగాల్ గొట్టినానగడున్.

మ. అపదంబై నిగుపాయమై పడవ యల్లలాడె వాతాహారి
 యపుడే ముగ్ధోనోయింకముగ్ధోనోయటంచెనే నిరాధారమై
 యపుడేముగ్ధుచునున్న నావనయిచ్చై రక్షింబొప్పుఁగూర్చుండినా
 రిపు దాచెల్వరకర్డియే గృహముడిక్కిడి దరింజేరఁగన్. 33

స్వాతంత్ర్యదీక్ష

శ్రీ ప్రియ విద్యార్థము.

శ్రీ గగన్వీరుడులో రత్నకాంతి జమ్మ
పుష్ప బెంగళి-టి భూసభాంబువుల వరింగ
నక్షత్రములు బోలు తిట్టిరాజాకుల నొచ్చి
చెట్లయాకుల శరణు చొచ్చివని యునులు.

డి. మారుపులేక సోకిన తమజ్జ్వల శ్రేణువోటి, నిర్మలక
సూనుచరాచరంబులకు గోమలసాణులు దట్టిబేసి బా
ల్యాకు తరంగదోలికలవైబడి, చిందుతుల్రోకు- మెల్లిబు
గారపులుబాలువోలెఱుణుగంతులు వేంజుఱుజెమ్ము ఖి-తెడిన్.
మ. అకలంకాత్ముఱుశాంతిమూర్తి బహుదైవ్యసైర్యచిత్తంబునా
నొకమాసింద్రుఱునీర్లునుండుకొనుచున్ గూట్టుండవయ్యెటిలో
నొకజేపాం బునునీట గొట్టుకొని పోనుండగా నిలోంది లో
నిక వస్త్రంబున మాఱి గట్టునకు చానిన్ దీన నుద్యత్యువగా.

శ్రీ పురుషవేదంబుతో నున్నతరుణి జూది
వీరకల పానిమోము వీక్షించి యెలది
వదిగ దరి నున్న కుటిః శర్మి వనిత కరుణ
వెలిచి వెట్టివె నుపధారణుల నొచ్చి

3. ప్రేమపురిచ్చి యెత్తునడ ద్వేషము లోకుము నిల్వఁజాల వా
ప్రేమపురాణము దుర్గుణము తెచ్చియు నడ్డిదలెపు; తియనా
ప్రేమపురాధః బోతు; నరబృందము శాఖ్యముపై నీ ముక్తులె
ప్రేమపురాతి శీతముల నెల్లదఁచుచు చలలోకముల్.

పూవునొన్నెల, రేణువులఁ ద్రియయాపున గాంచియోప్రేమినిన్
తాఁడొకటి బొంగిపోవకు మఱివందంబులో; ముగ్ధులన్
భావావేళఁ గాంచి చేయఁజూచు దుష్టత్ర ప్రళాపము; మే
మే దీక్షితము లెను తప్పుకొని తామిందాఁగ వాఁగుండురో,
మునుకొని ప్రేమ దాని నరనిలోకపుఁ గన్ములలేత శిష్టులక
గని ప్రేమ ముల్కన వ్వని తలంచుచు మెనుటపోంకాప్రేమియా
నెరుకఁ బ్రపంచమంతయును ప్రేమమేమనఁబడు. ప్రేమను ప్రేమలో
మనిగిదిహరణుల నెల్లపుఁబొంగుచు ప్రేమపుఁబూవులతోటలో
ప్రణయా వేదనఁ గుండు నెడ మఱికిం బా ప్రేమ నిష్టాతావుల్
చనియఁతాహము నూర్క జీవము సుహారంబునన్ నిల్పు జా
లిని నిందానిన ప్రేమయ్యులు సుఖాలిలఁ జయామూలము
మునుసోలఁ చిలికింది లోకములను ముఖ్యక్రయంబయ్యెడిన్

శ్రీ ప్రాణమునితోటి యుక్తి లె ప్రేమినియి
నాపును ప్రతిదినో గానిమించుమును
ప్రేమనె యాసలి లోకీక దలన
సాక్ష్యపదనూపది యొక్క ప్రకాంతి దోరకు

శ్రీ. విదహాముగఁ గుండ్ల ధైర్యము విడి విజయ
 ప్రేమవిహ్వలరుఁ గుటిరభూతుఁ బడలి
 నదిని దఱఁ జేరి కూర్చున నదనువోలె
 నియతిలేక పాటు గభీరనిర వారసె. ౨౩

శ్రీ. సరిగ నదిరెండు బాములు జరగుచేక
 దివసవిభుఁడంత నుజ్జ్వల శీఘ్రోద
 నెత్తివె తెలి- నిర్మల నిర మనన
 యాద్యముగఁ దన రూపంబు సరయుడుంబె. ౨౪

శ్రీ. తనరూపుఁ గని పొంగిపోవునది ప్రత్యంగంబుచెల్వారుచుం
 దెను; గల్లన్ గెరటాటు ముఁచెకొ యనందీక్షున యద్యోటి తి
 న్ననికాంతల నాటనెన్; బలివదలన్ సన్నిఘ్న లోచార్చి ని
 ల్లన పాగించె విహారముల్ కలకళాలాశంబు గానింతుడు. ౨౫

శ్రీ. ప్రియని విరహంబునం గుండు విజయ యస్థుడు
 మురిసియూఁగాడు నదియంద మరసి జుదిని
 గోకుచుట్టువై రోకోలి క్రుద్ధునట్లు
 బాధ జనియింప నదితోడిఁ బలికెనట్లు. ౨౬

శ్రీ. మోసక త్రియ వోలె విమోహ పటచి
 మోసదీ! నీకురూపంబు గానిపించు
 నకట! విశేషమతి! మాసౌఖ్య మరయలేక
 వేగ ప్రాణకు నివృత్తఁ జెట్టుకొంటి. ౨౭

1 సన్నిఘ్న=చంచల్గు క్రోధుని, నిర్మల మాచ్యుని.
 2 వివదులి=వివచ్యుడయి, బలహీనుడయి.

మ. తమకష్టమున నాచే కష్టము వదిలి దరించి కష్టము గా
 నములగా, దీక్షాయోగములో, హరిఃబృందములో గణితో నాన
 ర్యమునుల్లా నమువాసే, నా ద్రియనినా భాగ్యములను ద్రియసివా
 దముతోఁ గలిపి నటించుచో నగడ వింతనో దృష్టిలే దయ్యనే
 కా. తనకాభిమానము లేని భావము మాస్మితాంధకారము, లే
 దీవనో వేదని నోటఁబెట్టి మధు మందేగా గది, తన నం
 సేనాకర్మిణి, స్వప్నాకర్మిణి, ద్రియా, తనోఁ యానాంబుజా
 సేవగా తన దుష్టరింపఁ ద్రియమా నీమాకృతకం దింక
 నా. నాకష్టము భవిష్యదాకలు వదిలి గల్పించి మనస్సుని
 దేవామృతము ప్రాప్తి తెలియ వనునో యాతఁడె యాకర్మణా
 ఆకామ్యమియంపఁ లోకహిత కార్యకాండీ, భంగప్రాప్తి
 న్నాకాకర్మణమునఁ జేరఁజూచు లోకానియఁ జెందుండనో.

శ్రీ. శ్రీనివాసాచార్యులు నాదరించియున్న
 సాధులముల ననుభవించునగఁ బోలు
 దివము నోరి దివము మా దివబాకష్ట
 మనుభవించుట కై యిట్లు మనఁగి నకట! 30

శ్రీ. ప్రేమమున ముద్దిలేలకు విజయ యాభు
 తెలివి తెలివ్యమును బాసి దివలు మ్రాచు
 ద్రియా, ద్రియా, జ్ఞానీకర్మణ, యంపఁ దిరిది దిరిది
 కరుణ లోలుకాన విలసింపఁ జూచిపోవె. 31

క్రియ వేదాంగము.

మీ వేదాంగము దన్నుది కల్పమందు మయనంబై బోధించుచున్నది
 దన సంస్కారమునకు గాంధోకమునం బలనంబై య
 రు నితాపము, కృష్ణార్జునులదిరహితుల నాంబులై భారతా
 యోదుస్సంభుటనల్ మృతావశులయల్ లోలోదహించిన వరకా
 కా. ప్రేమాస్వాదిని పితకాంత నిరతంబునై ప్రేమగత కన్యకా
 నా ముక్తాకరణ్య! నా ప్రయోగమునానానా! యందున వదిన్
 నేమూర్ఖుబడ పాలికులుకలవైన్ శిశుంబువుల్ సాక్షియం
 తే మాదం విడనై తిలలంబునాంబుల జన్మనై కన్యకా. 34
 త. ఒకటియాయాస మినుమించి నడలిపోవ
 నకల సంతాపములు మనకాంతి నొంద
 దింతు బంగారులతో యో వీరవనిత
 యుత నదినుండి లేచి యిట్లాలుచే.

3A

అయిదో! యెంతటివాణ్ణి కృష్ణమును నేయంబూనినో నే నె యా
 నయనంబుల హృదయేకుచూపమకరందంబానినా కృష్ణ! కృష్ణం
 బంబుకృష్ణంబగునాభుగానరమూస్వాదిందియోక్తవో
 ద్వయి! తిలకంబు పారవశ్యమున నాత్మకో లీన మయ్యెంకదే.
 మ. ప్రయోగంబు కప్పుగిటన్ బాదిని తృప్తింబిలి ధన్యంబులై
 నయవీరవంబులు; చితు-దీని కెంతోనాభుంబు దుష్టాంగ నే
 న్నియెంతోయల్ నుతిగన్నవిమలలు; ప్రాణకుడు మన్నింబుగనో
 క్రియమియుండెడినాదు మేనువిడువక ప్రేమంబై భావ్యంబానో.

శ్రీ

స్వాత్మత్య దీక్ష.

శ్రీ ప్రాయశ్చిత్త ప్రాశస్త్యము కలవట్టి పూర్తి
చేయవలపెట్టిన స్వదేశ సేవ చేయు
టివును కర్తవ్య మనె ప్రయాణిష్ట మగుట
దాని బూర్తి సేయఁ జూతు భర్త మివును.

35

శ్రీ దుర్భరము దేశదాస్యము తొలగి పోవ
దనువు ప్రాణంబు సర్వ మర్పణముచేసి
మాతృభూమి స్వాత్మత్య సంప్రాప్తి కొఱకు
బవలు కాతిరి యనకుండ బాటువడును.

36

శ్రీ అటుల మదిలోన విజయ ధైర్యము వహించి
కొంతమున నుండ నంతలో కల్పముకటి
తద్వన ప్రాంతమున బ్రతివ్వనుల నీని
వివరణియె నంత నెవ్వరో నీలిదిన్ను.

37

అది మునికేక యందు హృదయంబున నెంచును శిష్టదక్షిణ లే
బదములు తూల ముండ్ల పయ్యనాలును పోలుచు లేచి పాటుభూ
హృదివిరహ రిశాంక హృదయేక! ప్రయాణియని విగ్ధ నేర్పుచు
మదవతి యంతు లేని వివినాంతర సీమలఁ జొచ్చె దీనయై. 38

శ్రీ ఏమి యొనరింపవలె నెంచు నేగవలనా
యేది యేదికా- యను జ్ఞాపమింతలేకు
దారి గనరాదు; నిరహస్తి దగ్ధమై
ముదిత మదినుండి శోకంబు పోసిపారఁ.

39

శ్రీయ విమోగము.

శ్రీ నలుగడల పృథ్వీవారుల నిలిచి యుండె
నాగియును ప్రారంభము లుత్తమమున
వేదనల సహాయము బ్రహ్మ వివేక యగుచు
గతుల విలసించ నొకప్పుడు వదిలి నటల.

ఇది శ్రీయ విమోగము.

స్వాతంత్ర్యదీక్ష

శ్రీ బిక్క సంకేతము.

చ. అటు మునిగొర దవ్వరిగి యానదిః గొట్టుక పోవునొక-రిగి
దలుకుఁ గాంచి యొకఁడు ముదంబువనిండుగ నేటిలోకిన్
జుటుకున మాఁగియెట్టుటలొ నెత్తరను దాఁజేర్చి వాని క
చ్చట నకొవచాఁచుములు నర్చి కృతార్థుఁ గాంచెంతటన్
శ్రీ పరమ కరుణాకు వగు మునిశ్వుకుఁడు చేయు

బిచ్చ. పరిచర్యలకు నుతఁ యువకు మీఁ
బ్రాణవాయువు చరియిం దెఁగాని మూర్ఖ
వవల కయ్యె నేయింకంబు మిదలకయ్యె.

కం. తిరిగియాచుట గనుగొని
లోచల సంతసము నంది లోకహితుఁడ
నాపూజ్యుఁడు స్వకుటిరము
లోచల నయ్యువకుఁ జేర్చి లోక గొను కరుణా.

చి. లోనికి జొచ్చి మామఁగడ లోచల నాదివయా లతాంజి నా
చేరియఁ గానిపింపమికి నెంతయు నచ్చెయివొంది ధీతుఁడ
మానిత్రులొచ్చు నందొకడ మంబెను కుంపటిచాన దర్శియై
బాగుఁడఁ జేర్చి యుటవారింబుకుఁ గఁ జెట్టి బిచ్చుటన్

శ్రీ. విజయ వృత్తాంత మూరయ వివరి వేగ
 నవది నిట్టలు విజ్ఞా విజ్ఞా యుబంధం
 వివిధి వేసాకగాని యాదితుల వృద్ధయ
 ప్రేమనలలోని బడ నని యేసులుగు. ౧

శ్రీ మూక డొటిక వట్టిర నికలోని
 యునిక కోరిక నిజనేటి ముండు గాని
 యెవవారల శ్రీ సం దిచ్చురం నేయు
 ప్రేమ-సుంక డొటిక వట్టి నియవయ్యె
 శ్రమలోనం బడి ప్రేమదానును కడుగా వాపోవు నర్థ్యకాదియో
 గము సుయోగము నందిభావవికృతం గానింతు సాళారాశ్ర
 మునునా గానికీ వర్తమానమునకా నిర్భయ గానిమంపు మా
 ప్రములోనినో దెరయ్యువెది బహుభాషానర్థముల్ గూర్చుదున్
 శ్రీ. ఎంత నజీర విజయ కాన్తింక కింది
 వగను మునివద్ది కూర్చుండ నగడికరం
 అంత యువకుని సర్వావయవములంద
 నగడి వేడికీర క్లంబు నెఱయ నొడంగె.

శ్రీ. నురుగు దివుల మున్నతము మిసోవారంబు
 అరము దృఢబలిష్ఠము పొనుమోడ్చిలంబు
 కరము లావాను లంబులు పరిభుకృతము
 లాస్య నిమి క్క కోధలు యువకు మేళ.

శ్రీ. భావగంధీర మును రమ్యవదన శోభ
యవకుని వృష బలిష్ఠ మానోపలితలు
అశ్రో మాని చలుమాలు అరసి యరసి
సచ్చ నిష్టాశ్చి యుహించె నివిధ గతులు. ౧౦

శ్రీ. "ఉతని మేనితిని, తరుణోదనుని శోభవిశాల ఫాలపుష్
రీతి, గభీరమావదన నీరజ శోభయః దానాపుష్ప
యాశః నానాకాంక్షాక మహాపురుషుం దనిబ్రహ్మచర్య దీ
తూరతపస్థకంకణుం గావల నీతః దనశ్య సంపదగం. ౧౧

శ్రీ. ఇతఃకు జలేంద్రియం దనుల కీరనిమేన నిద్యంబు, స
స్మయ గనబట్టితనిని యారంబుల సుస్థిర జేకథ. ౧౨
గతి విలసిల్లకుండును; వికస్వర మి లలితంబున నిభా
సిత మగుపూవునాన తిరఃకన్దుడు తాత్రులు గ్రుమ్మరింపజే.

శ్రీ. ఇతఃకు జేకసీచా స్వభవతుడ యేని
సఫల మగునింక నాయభీష్టంబు లెల్ల
అరుచు ముని కల్పనలు చేయునంత లోన
నిలుల యవకుంకు కలః బలనింకు దొడఁసె. ౧౩

శ్రీ. "నను జేకంబును ప్రే మబూతునర వికన్ జేని శోసంబు జే
నిని ద్యాగంబొసరింతువొళ్లా యిరుచునానెల్లనాడొక్క చ
క్కని క్రమ్మంబును చేసినాత్ర క్రియోనికం కున్ త్రియం బైక జే
దినిలే దీభుని జేకసీవకం క్రితి నిపు లో దైకవో." ౧౪

శ్రీ. నిజయవృత్తాంతే మంతయం నికడ కలుగు
 నికడం కంతిగాల్పవ్రసో యే యు యునుచు
 నింతి సంగతి చెప్పుకొనుటకొని
 నికటి నటు నీటిలోని ను దివజాగానాని.

మ. సెలె నిట్టూరిదియున్నరంగునను అనియించువాక్కుచ్చెనో
 యి లపకాల్పి విమావప్సాక్షమగిల మోవృత్తాంతమంత వి
 స్త్రులమైయున్నది; యెస దొను వచనంబేరితి నాజరియ్య నే
 నతిసంక్షేపముగావలెతు మునివల్యానాకు వృత్తాంతముగా

మ. "జరకుఖాబుల వాల్మీకుఖుముగా భావించి గాసిలం న
 క్షు గానాసిధువు నోరెరికి" మరీనాఖ్యావ త్రనోనావృసా
 విలు ప్రాయంబురయంబె నాజనయో తపాబులనీడి; ని
 కరలో నచ్చటినుండియెవో జరకులిల్లెగంబెనాకన్నియుక

ది. ఆముద నేటివోలె వినయ్యెరు నా రనినావనల; విదే
 శీయులు నోరెక్కి త్తములు కేయుచుకుండిరి; వ్యాద్విచారకం
 బై యరిదీమా జనుల యా రని గాది తదీయ రక్షణో
 పాయ నిమగ్నం బైయరిగెంబైకంబైకునాకలండ్లియూ

శ్రీ అంకులకు రాజ భటు లర్పి వ్యాయ సభకు
 నలని నావించి యులబోడికలము మోచి
 యెంతో సాక్ష్యమిచ్చిందిననో యులపు కాదు
 బోధ పెట్టింది రక్షము వచ్చినట్లు.

విద్య సంక్షేపణ.

జి. న్యాయసభాధికారులు భటుల కొరతను లంచమునకు య
న్యాయముచేసి భాజనము న్యాయము చేరినవ్యవధివర
వేయించు వానితో వదిలివేసి, ప్రాజులను దీనికొ
కొ యొక గుండుచుకొనుటని వారినికొంటినివీ పిమ్మటన్

కం. న్యాయాధికారవ్యవహారము
నామక బాధించి నతియంతర్గతముకొరక
అయిరివారందఱు న
న్యాయ సమీక్షకు, రెవరినను న్యాయము ఖలులగా.

శ్రీ. అది నువలు తుండి) రేవగలాత్రి నెంజె
నన భటుల యత్యాదానములకు లేదు
మా నగరివరి యుచినిలో క్షాంతియేవ
సాధు వోకొందునా, మిన్నించు జనకుండతని.

శ్రీ. ఒకటి నిశ్చయము నేమిదెట్లు నొకటిగాని
యెంతో యోచించి నాకండి) యిట్లునీది.
నన్ను నొడిలోన నిడి యిరవ్యాంబు తొడ్చి
భక్తిగా గాల్చొచ్చి సాధుతో బలికొ యిట్లు.

జి. ఇప్పుటినుండి వాదములు నిల్లు సమీక్షము నిడి నాచు; నిం
కొప్పుడు రోజులోని ప్రభువేయము ప్రేమక రానిదెట్లు నే
నన్నుకా యా రనాదముల నారయలే, నధికారివర్గ ము
దెప్పుటి కర్మదుర్గుణము కెచ్చి సుఖింగా యోగ్యులయిన్

28

స్వచ్ఛమైన ఆంధ్ర

శ్రీ. కృష్ణ శాస్త్రి వరంబు బాగుకాదు
కాని నాకును కలిగింది గట్టుకట్ట
ప్రకృతివలననే నేనును బ్రాహ్మణునిగా
యితర దేశములకు వెళ్ళుటకును ప్రయత్నించును. 30

మ. ఇను రీతం ప్ర మఠాంగియిని అనవచ్చును. దేవుడో నిజమం
బును వర్ణలక మానవ దీక్షలు అనుకుంటేనే కార్యములు చేసా
న్నిన నేకాని ప్రకాంతి లే దనుకొనును మఠుల్ గురిలో మిగిలేయా
టను వినిముందట ఇప్పుడు మిగిలెనే దర్శించితిన్ బుతునిన్

మ. ప్రియమైనట్టి స్వదేశభక్తి నిజమేనెప్పుడు ప్రకాశించిందా
బియ్యం చేర్చలే పోవరియేకాక గలుగరాకా జేసి నాపుత్రునిగా
దయ్యో జేయుము దేశ సేవకును స్వారంభం బె నీవేదికా
శయ్యం మున్ వడినా మునుకును వేళమున్ జెల్పుమి

మ. ఇటులన్ జెల్పి గృహంబునీ జగముం బాదే గనో గాని యి
ప్పుటికా గావము; నాటిప్పుడి కుటిలకా నానంబు నాకే దాక్షిణ్యం
లేట నాకంబు నొకంత దిద్దుదాం క నాకాకత్తు చుకూర్చినా క
చ్చట నుం దా ముజీ సాధువంధు జనిం చు నా గతంబు స్వగం

మ. వనమందా మును బాడుకున్ జనువుచు వర్ణి మిగులొక్కటా
తనువుచు మాత్రమే రెం దెయ్యియే మునున్ బ్రాణంబులేకొనగా
మనుచున్నంతట సాధువుల గ్రహణం బ్రా క్తింబు నాకాక్షయముగా
గనకొనంబుది; యాటి సోత్తగడ యాటి కౌశ్యితి యానాటికొ

విద్య సందేశము.

శ్రీ శ్రీ హనుమంత పాఠం పఠించు శ్రీ శరణు లిలిచి
 విద్య సందేశమును దెల్పి విద్యకు మూకు
 సమస్తదేశములు విడి రమణాచార్యుల
 కరము వట్టింది శ్రీ శ్రీ స్వర్ణమున కరిగె.

37

మునినూర్ణా దలదాల్చి కోమలికరంబున్ బట్టితిగాని యిం
 త నెగార్త ఫలము నా మెత్తో జనునకుండన్ గాలమున్ బుచ్చుచుం
 టిరి; నా నచ్చెలి నా మమోవిజయ; మొత్త నేపు సోశీల్యమున్
 విసయముగ గలనాంధ్రు సేవనదిగో ద్రిశాంతి పొందెన్ గలూ!
 ప్రియోరా రాధిని మొనయోవిజయ పూర్ణానంద మే కూర్చుకూ
 దిచుగాను, యదుగద్దునన్ జనునెన్నోది మూర్త్యుగను ము
 దెను; గుమ్యత్వము లంతరిందిమరలం దేశంబునావ్రతంత్వముగ
 గనుజాతగ మది బ్రహ్మచర్య వ్రతకీర్తన్ బూని జవించెకా.
 శా. నాయుకోరిక నాకు జీవితమునన్ సాధింతుంగాని ముగన్
 నా మా శ్చక్రం కోరె. దీపవనియే నాకున్న బాధంబు బా
 ప్పాయుతుండయి చెప్పులేకుక దైవ్యబాంధె సంకన్ దయా
 ప్రాయంబోమునియాగ లేకదుగులన్ రాల్చెక బ్రహ్మచాశ్రులన్
 శ్రీ. అవలం గొంపోకవడి. దేవీ యువకుం దనియె

శ్రీయోధు! దేశసేవను శ్రేయోబ్రు
 ఇందు నేవిఘ్నములు వచ్చు నెలుల కోపు
 సమస్తదేశములు దెల్పి దనువుచుండు.

38

డి. మానవ బద్ధిని నిట్టులు కుమారా! స్వతంత్ర పరిస్థితులలో రహస్య శ్రమలను లాగులేవు; మరేయెల్లకులంబులు మెల్ల మెల్లగానే దీక్షాములయ్యె; కాంతముగనర్జునుసౌఖ్యముభోగ సంపదనా ఘోషములన్ దరిద్రము విచారము లోగము లాంవదించెకున్.

శ్రీ. నరక మాళోరములముకను వెంటగయయ్యె

నారనాదాలు లెల్లక వ్యాప్త మయ్యె

బట్ట తిండిముఁ గరవయ్యెఁ బనులులేవు

గృహము లేదయ్యె నెటుపోదు రెవరుం దిచ్చు. కం

ఈ. అక్షలు కాదు క్షీణింకొంటికి సౌఖ్యమహంగ నేను ప్ర

ర్ణముగాను; జీవితముచును నారతి బాట్టనిండ నే

దీక్షితిఁ దిండిలేవు, మరేయెల్లకు మోక్షున కాంతిలేవు; ను

స్థితినుపల్ల నాఁకలికి వేఁగి ప్రయోకును పొట్టనుండి క.

శ్రీ. మంచరము దొంగతనములు లంచములును

బెరిగివచ్చుచు మన్నవి నణులలోన

నతికఠిన దరిద్రోలు మూల మన్నిటికిని

దిరుగు నింటింట నస్థిరంబరము లకలు! కం

శ్రీ. ఇట్టి స్థితిలోన జారద్రవ్య సున్నటికిని

లోన దివె బానిసెల్ల నిర్యాపు కలుదు

ఆ కునీతినుండియు ముక్తిచందు వలదు

నే యుపాయముగూడ సిద్ధింప జపుడు. కం

కర్మ సాధకము.

31

ఈ తాదను లినికాపుల కారణమునకే లోలుగులాటిపూవు క
కొండనమీయి యెంతటిదో, తాని చిత్తముల వాదీయింక నే
నుండు, మిదండ హాత్తిమగసార జనంబులు ప్రేమతోడను
ర్హించుకొని గాగులాచిపువుగోమ్మలముండ్లవియోదకుండు నే

భరమోదారు లమాముకుల్ సవయి లస్మజ్జేకాల్ గాపునా
బరదేళియు లిటన్ నిరంకుళముగా వర్షింది లాభంబు కొం
దిరి; దేశోచ్చతి గూర్చుమార్గముల నెన్నే గమ్ముల్ గల్లు; నం
దతో విఘ్నంబులు పెను స్వాత్మనగరగావితుర కాంఠము

అయిననుగాని పుత్ర! వెకుకంజలు నేయక యూగుకోక యే
మమునె రే క్షీరంబులగు యోక్త్యులు యెఱు విశ్వసించు; మా
వయిని బ్రచంక విఘ్నములు వచ్చిరయింబు యోగుమండ; న
స్మయించు జెల్లుకూలివడు నంతే చలించున యుచియెన్ను దేన

ది చక్రముజూకు; భూతలమె చక్రము చక్రము దేనని యా
చక్రము మూకు శబ్దమగజాలును; విఘ్నమువల్ల నొండె ని
ర్వ్యక్రబలంబు నున్నతియు వచ్చుచు; విఘ్నములే కలించినా
విక్రమ మారణించు; వభివృద్ధి నశించెను ను వెఱుగునూ. చర

శ్రీ. విశిఖములముండు తోమ్ముంది విఘ్నకతుల
జెంఱు సాహసంబున మే నభేద్య మగుదు
వనిర మును; జాపునకు సిద్ధముగ నుండు
జాతి కమరత్వసిద్ధి నికవయింకె. మొనెగు. చర

చ. కడకవహించి దేశహితకార్యముచేయగలబోవట్లు ప్రకృతి యెప్పుడు కుభవాంధితులుబహుజన్యభారము మహానుజిచ్చునిప్పుడు జనులందు వట్టిభయముగా వడిలొప్పును భావమున్నతొబడకగడకేసి తొరుగు బలాభ్యులఁ గూర్చుము దేశము క్షిత్.

చ. ఎవరిని నిందనీయకుమి యెప్పుడొకటియకు ద్వర్ణవాదములభవవరించినట్లెదిని వైని బ్రమాదము లొందఁ జొకే నీవవల సమాజమం దొకండై పనిచేయుము మామయాని యీభవి యెటులుండఁగోరెదవొముంకుగ నీవెములుండఁవలెన.

శ్రీ. వజ్రీకుల్యము దేశసేవకునిమనసు
పూలపాదుపు వలె మండు ముండ్లపాదుపు
మిదిని మానావమాంధ్యముల్ కడకలేవు
వీడవల గణించు దలండు ప్రేమ మయుఁడు. ౧౨

ఇదిగో నేనును నాకుటిన్ దివది. యెఱే లొప్పుచున్నాఁడె; నేనద నే తెందించనాఁడు నీవరికె పుత్రా! నాయుము వద్దిచేతుదు; నీమార్గము ముగళం బిగుతఁ గోయిల్ వేగనిర్ధియించుచుది లేట్టి యశోలతాంగి యునియందుగా కాలి వర్జిలుని.

ఇది చిక్కి సంజీవము.

స్వాతంత్ర్య దీక్ష.

౪. స్వాతంత్ర్య సమరము.

బ్రిటిష్ రాజునాటివి యైనయోవిషయపాపమొంటోనుఁజూచుచున్
 యీ మెంతుండక కొన్ని మాసముల దాఁచిన్ దిగ్విజయభూమి
 వసులఁ బూవుల నేదియొ దివిగుఁచుఁ బాటిల్ సచారో పాదుచున్
 దనపా నోకొరుఁదింబుచున్ మఱి నానాత్మక లోకము నర్పించు
 విరులన్ మొగ్గులఁది నెలఁ జవురులన్ బ్రేమింబుతోఁ గాంచు ద
 త్వువఱా లేళ్ల నమిళ్ల జంతువుల నత్యంతంబు శ్రేయింఁచు; గు
 మ్ముఱుచో శుభ్రుకుదానినట్టి యొక గ్రామంబేగి పాభాత సుం
 దర కృత్యంబులలోఁ గనుంగొన నిదితాహ ప్రజాపక్షిముల్
 గం. చలి గడగడ వదలించెను

నలమాఘపు దినము లనిన్ దివివేద జనుల్
 చలిలో లట్టులు నూడక

గలుగఁది గాలంబు నట్లొకదవుకు తకటా! 3

వై దివి చక్క మధులె యొప్పు యొక- నయఁదు
 దివిగు నంగవక్త్రము చాల్చి వరణములకుఁ
 జేరులను అట్టి మోఁకాళ్ల శివము నుంచి
 ముడుచుకొనిపోయి గడగడ వదలఁచుండె. ౪

శ్రీ. ఎందఱ యనుకొనెను నాకు నాకు నాకు నాకు

విప్రు వారందఱు నాకు నాకు నాకు నాకు
కూరుచుండి యుండెనుగాని క్రూరమౌన
కాణు మేఘంబు లంతలో గ్రమ్మునకట!

ఈ భరియకాదు ముల్గు లతులెంతయుఁ దీక్షింపుచున్నారని లో
బంతయుచిచ్చె; బుడవరసాగ; కొమంబున ముఱుకొనఁచి
కంతట ముద్దగట్టుకొని యాత్మబలంబును "నో" యిచ్చెనుచో
యెంతటివార మనుటానరించెనో యిటులా ర్చి ముగ్ధుఁడా"

ఈ స్వారముమీఱు వలెను కడు దుష్టమునకుఁ బడి పూరుచుండఁ
నా రియు దీనెయోచు మునినంబులు దిక్కినమేని ప్రోడఁ జె
ల్పాడును; వాడిచోట ప్రాప్తమౌచితిని లిగి జాచితిని జూ
చేరియునేపు; నాభ్యంతరమునకుఁ దరిద్రమురాజ్యమేలిది

శ్రీ. గడ్డి వలదిన నేలపై గడ్డివావ
కప్పుకొని యెట్లా కనుపుచో గాఢుపెట్టి
లేటచు గుఱవాసములు చేసి దగ్గరగ న
ముడుచుకొనఁ బంతుకొని కొఱగడపుకంతు

ఈ అమ్మనుజాస్థిరంజిగాఢు జుంతటఁ జావను దీసివేయు
గొమ్ముల లేచియుండెదఁగాఁకట క చనికూలియండు కా
అమ్మన మంచుగాలులు నిరంతర ముమడి బాధవెట్లు కా
అమ్మన వచ్చియొదివెయ ప్రకృతదంకుమఁ గూరుచుంటుంటా

స్వారంజ్య సమీరము.

శ్రీ. కరుణ నాకాంతవళి గారచ కరణిపోయి
యింటిం బని దానకావళి గృహిణి నడి
తెచ్చి నిజయకు వడి గట్టి తిరుగవరకు
నిప్పు పాకుగింటిం బెచ్చి యింటిం బ మంట.

౧౦

శ్రీ. కాంత యాచిరవేద త్యాగంబుగాంచి
యచ్చెరువు పొంది ప్రేమతో నన్ను! యిట్లు
లింత దీకుండ వై యండ పేతువేయి
యనుకు దీరే వేద సద్విజ్ఞానము జానెను.

౧౧

శ్రీ. నేనొకకర్మ కుండ బోలుమిదిరయి కొంచెము దున్ని దానితో
నేనును నాచుభార్య యొక నీకున్ను ఏదనిపిల్లవాడు మా
ప్రాణమునాటమున్ గడపువారము; రాబడినంతలో నే మా
ప్రేమో కష్టమున్ సుఖముదాటుకు నుండగ నింతలో పులక
చ. కొలది తినాల్చుకొనక నీ కూరిమి లోకహితంబు సేయుచు
మల గడునొక పూజ్యవయిమితిలికోవముచెంది రాజభృ
త్యులు కడుగు లుపన్ని దువతో వదయావముచేసి వన్ను గో
ర్తుల దరి సాక్ష్యమియుమని క్రూరగం బెల్లదిరాశించితి

శ్రీ. ఇంకుకువారు మందికడి యెమియెలుంగని నేను జక్క-ల
బొందగనింటిలోని భవమున్ మఱివస్తులు లొగి నైది యే
మందును గూడుగుడ్డ కలవో నటు నన్ను దరిమ్రోసి యా
నందము పొందుచుండిరి మనంబున లేకము జాలి లేకయే.

శ్రీ. నేను తిరుమలకు సాక్షాత్కారమునకు వెళ్ళి
 యెప్పుడు మనవ్యాధిములు చేసి యింటిలోను
 గట్టి యాగడ్డిదాపవె గప్పు కొనుచు
 నెటులో దీనములు గడపుచు నిట్లుంటిని

శ్రీ. ఇటులు చెప్పుచుఁ జెప్పుచు హృదయ మెంతో
 ప్రసక్తి నాక ర్థమందు నాక వెళ్ళి యేదెట్లు
 దాని దినవ యావిజయమును దలచు వంది
 యెప్పుడును మానసమునఁ జొరవె నిటుల.

అకటాదీనుఁడువీదయియ్యది నిరఁదెం తోదార్యవంతుఁడొ పి
 నిశీవల్ పొవరించుట నీయని నందేకంబు, తల్పాకృత్య మే
 నిఁకఁ బూర్ణంబొవరింకఁ జేయవచ్చు నేటి వేళమునాఁక; మిం
 తకు నీదీనుల దుష్టిమఱ చనుటగాదా చేకనాభాగ్యమున. ౧౨
 మ. జగతిఁ సేవయిముట్టినర్య; మదె నిశ్చలంబుండు శాంతిరథం
 బగుకార్యంబాకదీనుఁ డట్టి ప్రణయోన్మాదంబు నేన్ ద్రుండువీఁ
 దుగఁగాని చెప్పవచ్చు; బ్రయన్ వెదకుచున్ శోకించుటవ్వాద మే
 యగు; సత్యంబుగ దీనమావలల సాక్ష్యంబుండెదద్యానమాన్.

శ్రీ. జగము లోపలనే మనుజులమునకు
 విలువ యగు' నంచు నిదెగదా ప్రియమును తెలిపె
 కౌర! యిది యెంతటి యుమాల్పమైన మాట
 యనుచుఁ దలపొసి యతని నా భాగ్యుడని.

2- ది. వల్లెకుం బల్లెకుం అని ప్రకటించి ప్రసంగి యాచనా గ్రంథంబు
 నిల్లదంచాట్టా బాధ్యులుక యోగముగావలయు బహిర్యదలన్
 తెలుగువల్లెపంజరపు మేనులు గన్గొని కాంత పూనఁ దే
 తలుచునంటుచే నుడువచే బనిచేరకు దీవరక్ష. 30

3- ది. పాపము దీనులన్ గదిసి మఱకు లెంతయునొనరించి యే
 పాపములేనిదీనులకు వ్యాధులు శిక్షలు లేరు గూర్చి యా
 పాపులు భాసే మన జనువువ్రాఁతయు రావటరాజ్య మేలుచున్
 రావముగల్గుకొండ్లకంటె జారల సాక్ష్యము కుదిరొదెక్కా
 చ. విజయకు నట్టిసర్వమును చేతుడు నూతనక 3 చేరగర
 బ్రజ్జలకు నేకవేదముఁ గల్యణముగావలె నెత్తు నేటికొండె య
 విజయము నేటియొ విజయవేది; యింక గనబట్టియోపు నే
 దొ జనుల కలవలెల విదోషిని యోషిగాఁ గనంబడన.

4- ది. కేక దిశోలీ శుభాని చిరకీర్తిరచేకము నుద్ధరింక, గ్రా
 మాలను సంబంధింపు; ప్రమాత్మకు వాలిదియింటియింటికి
 వ్రాసుచు నాని ప్రేమకడ నాదు ముఖాళి పాపు నేయముగ
 గూలివడేకధ 3 సుఖోత్పనువలల మేలుకొల్పకున్. 33

5- పూర్వైకవ్యము పూర్వ సాఖ్యరతులు బూర్వైకవ్య తిగకాంతి
 యాగ, ఖర్వంబు విజయానుగీతికలలో నాలించినట్టాట్టియూ
 బూర్వైకవ్య తిగ వాడుగీతుల తీనం బుచ్చొంగ నుత్పాహముగ
 గర్వంబొందివదింతుకాత్మనుభవమున్ స్వయంత్వముండగ బ్రజర

స్వాతంత్ర్య సమరము.

చ. మునిముసలేముల్ ము ప్రబోధములై జను లెల్ల దేశర
 ముల మొనరింక, నర్వవిధకష్టములొ సహాయులకు సిద్ధమై
 రనువులు లోక-చేయక స్వతంత్రులై కాదును ఏకశీలక
 మునుకొని దేశభక్తిమయముల్ పొవరించెరి స్వస్వరక్షముల్

రమస్వాతంత్ర్యముకోసము జనము లుత్సాహము చూపించి సు
 భ్రమి మేవార విదేశవాలకులు నీవారల్. వెదన్ సోదం గొ
 ధముతో వంతము లేని సేవ గొని యుత్సాహముల్ పొర సం
 భుములన్ జేయుచుకాదకూర్చు రపునున్ గొర్యంబులెట్టింపంగ

విజయన్ గట్టుండు వీరు బట్టుండు లివనీన్ జంపుడి యెంచు శ
 త్రుజనుల్ బొబ్బలు పెట్టిపెట్టి నరియూరు ముట్టచుల్ వేయంగా
 బ్రజ లాదారుణముల్ నహించి యింక సైఫుల లోక సాక్షాత్తుగా
 నిజయత్రాత్రిని జూది యాపుకొండల తేరయ్య నుజ్జీకమున్
 మ. నేలవుల విడిచింబగ పురీజనములున్ నిష్ఠిక సింహంబులుం
 బలె స్వాతంత్ర్యములై తమంబలియె ప్రాణంబు లిచ్చింక ను
 జ్జ్వలులై; రంకటవచ్చియాయునకుండు నైస్యంబుతోకనూర్చె
 వారల కుత్సాహము; దేశభక్తి నదిగట్లన్ దాటియుప్పొంగడిగ.

జనముల్ పూర్వపు తైరముల్ మొలచుచు సాక్షాత్తు మేవార లీ
 లనుస్వాతంత్ర్య మొసంగుభక్తములు కేలంబూనుటం గాంధీయో
 జను లుద్దంతులై యెరటుం చెడిరి యాశక్తుల గడుకొనినా-
 లిని దంపించుగ నేనీనాడు సమదోజ్జీ కంబు యెంచురంగ. తి

స్వయంప్రకాశము.

శ్రీ యజ్ఞము దా వేదము గాక్షణకా శోభనము
 నాభయంకర కాంతు నరసి మాని
 యదను చనుదేలు నుతికి వయాభు విగురు
 జనకు వ్యాదయ మాక త్రి కర్మణము చేసె. ౪౦

శ్రీ అంతర్లోనన నదుకకు నుంత తిరి
 యువకు దా శ్రీ కిరంబు నూడకా శ్రీ
 గాని యామానిదక గాంచి కిపు వది
 తిరిగి వచ్చె భావన నిపు క్షామా: దిగుడు ౪౧

శ్రీ శ్రీ దేవతా వ్రతము ప్రవేశించును నిపు మహాకరించును
 జందిక శ్రీనిమానిజయ శ్రీదేవకంబుక బాఅద్రోల, నా
 చేందక కార్యుల, నటుదేవాలక ప్రాణమరొంద తిక్ నం
 నుండియు బాలోని మిగిలిన నయమిట వలె ముగిగన
 మి. అనంతం దమ్ములకంతు. ఇకను అలా నానందమువ్వుగా ని
 ల్లన, ని నావిదంబుకలో అభయకాశ్యం నిదు స్వయంప్రకాశము
 దిన లోకద్వయ, మిద్దికద్దితి నావనీ: నామి సాలక రత్నం
 గదేలోంక స్వయంప్రకాశమునూ గద్దోలన నానందముక.
 మి. ఇకనూ నామి-అకతు ప్రకాశమునూ శోధించు బా లాల న
 ద్వికనోదింపులవుల, నీనా విజయతెయిల్ల జనంబుద్వ ని
 వకంబునందకు శుద్ధియోనని సంభోదింబి యాదేక శ్రీ
 వకు దీక్షణ భకంబుది చేకనునూ స్వయంప్రకాశమునొందిత

శ్రీ. తనయ! నీవేమిటా నీకు భవ్యమయ్య
 భాగ్యము ఫలించె నీవు పాపములకె
 నీవరికొను నిమిషము నగడు కరణ
 శేవలము నేను కీర్తికి గీర్తి వచ్చు

42

శ్రీ. విజయో కాంఠిసుఖముల వెలయుమింటి
 చిరము భువిలోన సర్వ-ర్తి వలలుమియ్య
 నిన్ను దీక్షిం యానాఁడ నీటివొద్దు
 తనములతోన నిలయి నీవెరికె బంకె

42

శ్రీ. కాని కుమారా! యావిజయ క్రమ్ముట నచ్చట శేగనో రహ
 శ్రేనియ నామెసంగళ్ళు నేటికి గానభావాలవలంబునా
 మాన వదిలి యిప్పుటిసమయము వృత్తులుచెప్పి బట్టినా
 వానికే నామెనీమధ్య వ్యర్థముకాక ప్రత్యక్ష భావ్యుడీన.

శ్రీ. నాభావ! నేనె నీవీకను నా గుణులొక్కొక్క లేక పోయినా
 వా యెవ్వనా నా మునికే మొదటియొక్క మునాదురుంకి వి
 ధ్నాయిక నిచ్చ నావిజయవో శ్రేణుల బట్టి బిగ్గరింబడ
 కేయదుసో భ్యముండుమింకే కేయదుసో భ్యములొక్కొక్కయోగమున

శ్రీ. శ్రీ శ్రీ చావనమాతృపాదములకున్ శ్రీ శ్రీ స్వప్నా రాశి
 శ్రీ శ్రీ స్వేచ్ఛకునిండుబట్టి శ్రీ శ్రీ మోక్షులొకటానాంధ్రీయం
 వోబంబు దిక్షి. శ్రీ శ్రీ కర్మవరము నుండకుం దీలక మూర్ఖుల
 వా శేవం విడి పుష్టానావ బిషయో రంబిగ్గర భవ్యుండో

ఇది సాక్షరంశ్రీ వేదము.

సాక్షాత్ క్రమము.

౧. సమాగమము.

అనియే నాటికంటె; మల్లదె ప్రకాంతారణ్య; మాయాశశం
 బదె; ప్రాభాతికర క్రిమంబు దిశలక బర్హా జగద్భాంధవుర
 దుదయించెన్; యువకుంధు వేయసియెడిన్ మూర్ఖిలియేయందె
 త జ్వలనం చింతలుకొండతో నిజయ సంవర్షించు బేళావయె.

* * * * *

యవకుంధు మెల్ల మెల్ల దెలివొంకుట మూర్ఖయణింపుచుంటె సం
 త నిజయ వీణెవోని మృదునాదముతో కుభగానమాధురిన్
 జెప్పులకు వింకుసేను విని నమ్మకొ గన్ములు విప్పి మూసి చే
 రుక నిజయోముఖంకం గని లోగొ నం బట్టంగరానిహర్షమున్

* * * * *

పదముల లేని వృథామహిమలకరం వానోకె- భాషార్థమ
 బడి చెతనయము; ప్రేమత క్రిందిదులార్యున్ దాని భాషింతు; న
 మ్మదిలో జంతురుముద్దుగొందువని యానందంబె యున్నంతలోన్
 మధురాప్రాప్తియొ ముల్ల జంతురుకెళానై వచ్చిముద్దుల గొనె

ఇది సమాగమము.

సమాప్తము.